

El vent

(ALDC, III, 649. El vent)

En aquest mapa sols tenim en compte les diferències lèxiques corresponents a l'enunciat, *vent* i *aire*.

Vent deriva del llat. VĒNTUS i és documentat des del s. XIII, mentre que *aire* prové del llat. AERE (< gr. AER), que del sentit de 'mescla de gasos que componen l'atmosfera', atestat en cat. des del s. XIII, va passar, des del s. XV, al de

'aire en moviment', en algunes localitats (154), no tan fort com *vent*. La forma de nominatiu, AER, ha restat fossilitzada en à en el fraseologisme *enlà* ("quedar *enlà*" 'quedar en suspens'), usat en mall., a través de [l' 'aə]. Com a der., notem l'intensiu *airada* 178.

Tant *vent* com *aire* són mots acollits per la normativa des del DG₁, 1932.

